

Előszó

szabo@hit.bme.hu

Jelen számunk első részében a beszédtechnológia további eredményeit szeretnénk bemutatni. Emlékeztetjük az Olvasót, hogy ez év márciusi célszámunkat teljes egészében ennek a témakörnek szenteltük, s a téma jelentőségére és a hazai kutatás-fejlesztési aktivitásra jellemző, hogy jóval több cikk érkezett be, mint amennyi az akkori célszámunkban elfért, így a második csokrot ebben a számunkban adjuk közre.

Elsőként Teleki Csaba és Vicsi Klára cikkét mutatjuk be, amely a többnyelvű híryanag-adatbázisok gyűjtése és ezek egységes elvű feldolgozási módszereinek kidolgozása tárgyú nemzetközi projekt keretein belül végzett munkáról számol be. A munka célja egyfelől a magyar híryanag-adatbázis létrehozása és feldolgozása volt, másrészt pedig különböző nyelvfüggetlen kiértékelő eszközök kifejlesztése a beszéd akusztikai paramétereire támaszkodva.

Böhm Tamás és Németh Géza egy olyan, a lineáris predikció módszerén alapuló eljárást mutatnak be, mely alkalmas a formánsmenetek követésére és módosítására beszédjelben, valamint hatékony eszköz lehet a beszéd spektrális tartalmának elemzésére és megváltoztatására, lehetőséget adva a hangminőség és a hangszínezet módosítására

Németh Géza a jól ismert „vállalati arculat” kifejezésnek az akusztikai jelenségekkel kapcsolatos kiterjesztésére tesz kísérletet az „akusztikai arculat” bevezetésével, amelynek tudatos kialakítása a külvilág felé a szervezetek részéről a hangjelenségekkel történő megjelenés jellemzőinek és minőségének rendszerezett tervezését és megvalósítását igényli.

Takács György és szerzőtársai az MPEG-4 szabványnak a fej és az emberi test alakjának és mozgásával foglalkozó részének kódolási alapelveit mutatják be és annak egy speciális alkalmazását. Ebben beszédjelből előállított jellemzők vezérlik a fejmodellt, amely siketek számára szolgál kommunikációs segédeszközként.

A beszédtechnológiai cikksokrot egy elméleti munka zárja: Pintér István cikke beszédjelek nemlineáris és nemstacionárius jellemzőinek meghatározásával foglalkozik és a Teager-operátort és a Hilbert-Huang-transzformációt (HHT) ismerteti, mint a pillanatnyi amplitúdó és a pillanatnyi frekvencia becslésére alkalmazható jel-feldolgozási eljárást.

Ezt követően két, rádió-műsorszórással foglalkozó cikket ajánlunk olvasóink figyelmébe.

Standeisky István, Dósa György és Balla Éva cikkében a 2004-2005 folyamán kibővített Jászberény Rádióállomás történetével ismertetnek meg bennünket, majd ezt követően a cikk bemutatja az optimális üzemi frekvencia meghatározásának folyamatát különböző célterületekre, három különböző módszerrel.

Dósa György történeti írása a magyar rádiózás születésével foglalkozik, az érdekes mondanivalót korabeli fényképekkel illusztrálva. E cikknek az is aktualitást ad, hogy lapszámunk megjelenését követően, szeptember 7-én délután kerül sor a HTE rendezésében „A hazai rádiózás születésének 100. évfordulója” című tudományos emlékülésre a Magyar Telekom Rt. székházában.

E számunkban adtunk helyet egy érdekes, már régóta közlésre váró cikknek, amely egy rangos verseny feladatának díjnyertes megoldását mutatja be, amelyvel az ACM (Association of Computing Machinery) KDD (Knowledge Discovery and Data Mining) kupáján nyertek díjat a szerzők: Kardkovács Zsolt, Tikk Domonkos és Bánsághi Zoltán.

Végül a nemrég a HTE társrendezésében sikerrel lezajlott budapesti WTC-konferenciáról olvashatunk beszámolót Lajtha György tollából.

*Szabó Csaba Attila,
főszerkesztő*